RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0087 van 15 juni 2011 in de zaak 2009/0075/A/3/0046

In zake:

1. de heer , wonende te ,

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Claude VERHEYLEWEGHEN

kantoor houdende te 1785 Merchtem, Kalkovenlaan 75

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Michel VAN DIEVOET

kantoor houdende te 1000 Brussel, Boomstraat 14 bus 3

bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 20 november 2009, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 22 oktober 2009.

Met dit besluit heeft de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem van 10 september 2009 onontvankelijk verklaard wegens het niet betalen van de dossiervergoeding van 62,50 euro.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem heeft een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een meergezinswoning met 9 woongelegenheden.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota en een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 9 juni 2010, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karina DE NIL die loco advocaat Claude VERHEYLEWEGHE verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Michel VAN DIEVOET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Frank GILLIJNS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De gemeente Merchtem vraagt op 19 mei 2010 met een gewone brief om in het geding te mogen tussenkomen.

Conform artikel 4.8.14 VCRO dienen op straffe van onontvankelijkheid alle processtukken per beveiligde zending aan de Raad te worden toegezonden. Noch artikel 1.1.2, 3° VCRO, noch artikel 1, eerste lid, 1° en 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2009 betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordening (*B.S.* 26 augustus 2009) beschouwen een gewone, niet aangetekende, ter post afgegeven brief als een beveiligde zending zodat het voorliggende verzoek tot tussenkomst van de gemeente Merchtem noodzakelijk moet afgewezen worden als onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 22 april 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "nieuwbouw meergezinswoningen met 9 wooneenheden".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 25 mei 1972 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg nr. 4, met als specifieke bestemmingsvoorschriften: strook voor gesloten woningbouw (15 m), strook voor bijgebouwen (5 m) en zone voor kleine nijverheid. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek worden geen bezwaarschriften ingediend.

Riobra brengt op 4 mei 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit. Eandis brengt op 4 mei 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem weigert op 10 september 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen en overweegt hierbij het volgende:

...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften:

De bouwplaats ligt in woongebied waardoor de aanvraag in overeenstemming is met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan. De aanvraag is ook gelegen in een BPA met als specifieke bestemmingsvoorschriften: strook voor gesloten woningbouw (15 m), strook voor bijgebouwen (5 m) en zone voor kleine nijverheid.

Huidige aanvraag is strijdig met de stedenbouwkundige voorschriften die stellen dat de bouwhoogte doorlopend dezelfde moet zijn waarbij de eerste uitgevoerde constructie de maat aangeeft voor het aanpalende werk. De linkerbuur heeft een kroonlijsthoogte van 6,64 m i.p.v. de voorgestelde 9,25 m.

Derhalve is voorliggende aanvraag planologisch onaanvaardbaar.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening:

Het voorgestelde gabarit harmonieert te weinig met de bestaande omliggende bebouwing en past niet in het gewenste straatbeeld.

Derhalve is voorliggende aanvraag stedenbouwkundig- architecturaal onaanvaardbaar. ..."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 9 oktober 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 14 oktober 2009 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij beslist op 22 oktober 2009 om het beroep onontvankelijk te verklaren en overweegt hierbij het volgende:

"...

Volgens artikel 4.7.21§5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijk Ordening dient op straffe van onontvankelijkheid een bewijs van betaling van een dossiervergoeding van 62,50 euro aan de Provincie Vlaams-Brabant bijgevoegd te zijn. Dit is niet het geval.

..."

Dit is de tweede bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd met een ter post aangetekende brief van 29 oktober 2009 betekend aan de verzoekende partijen. Het beroep van de verzoekende partijen werd ingediend met een ter post aangetekende brief van 20 november 2009 en is derhalve tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep van de verzoekende partijen en werpt in dit verband volgende exceptie op:

"

De verzoekende partijen betwisten niet dat hun beroepsschrift bij de deputatie niet vergezeld was van een bewijs van de dossiervergoeding.

Artikel 4.8.16, §1 laatste lid VCRO bepaalt:

De belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

De verzoekende partijen hebben nagelaten de eerste beslissing aan te vechten bij de deputatie. Hun beroep werd immers onontvankelijk verklaard.

De verzoekende partijen hebben in hun verzoekschrift tot nietigverklaring geen middelen opgeworpen tegen de onontvankelijkheid van hun beroep bij de deputatie en betwisten deze niet.

Bijgevolg moet conform artikel 4.8.16, §1 laatste lid VCRO worden vastgesteld dat de verzoekende partijen hebben verzaakt aan hun recht om zich tot de Raad voor Vergunningsbetwistingen te wenden.

..."

De verzoekende partijen antwoorden als volgt:

"... 2.

Het beroep van verzoekers voor Uw Raad is wel ontvankelijk.

Het beroep van verzoekers bij de deputatie werd immers onontvankelijk verklaard, wat ipso facto inhoudt dat zij tegen de beslissing van de gemeente Merchtem van 10.9.2009 beroep hebben ingediend voor het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep van de deputatie.

De onontvankelijkheidsgrond voorzien in artikel4.8.16, §1, laatste lid VCRO is in casu dus niet van toepassing.

..."

Beoordeling door de Raad

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er in dit verband bijkomend op dat het begrip 'vergunningsbeslissingen' betrekking heeft op de krachtens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening genomen beslissingen in de vergunningsprocedure. Hieronder wordt niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning begrepen, maar ook bijvoorbeeld het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep (*Parl. St.,* VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd in zoverre zij een onontvankelijk verklaard administratief beroep kennelijk principieel gelijkschakelt met de in artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO bedoelde verzaking aan het recht om zich tot de Raad te wenden.

De vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard is hierbij irrelevant. Artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO bepaalt immers nergens dat het georganiseerd administratief beroep tegen een voor de verzoekende partij nadelige vergunningsbeslissing op ontvankelijke wijze moet zijn ingesteld bij de deputatie om niet te verzaken aan het recht om zich tot de Raad te wenden.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

een beroep ambtshalve dient te onderzoeken.

verklaard.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

1. De omstandigheid dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie niet kan worden aanvaard, staat er niet aan in de weg dat de Raad daarnaast evenzeer de ontvankelijkheid van

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet immers uitsluitend worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid ervan. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat een beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt

De Raad is in het licht van artikel 4.8.16, §3 VCRO bijkomend van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden om het voorwerp van het beroep te bepalen en, bij uitbreiding, om de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het beroep en van de middelen waarop dit beroep steunt te beoordelen. Met latere bijsturingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals desgevallend vervat in de wederantwoordnota of zoals mondeling toegelicht ter zitting, kan de Raad dan ook geen rekening houden.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in het beschikkende gedeelte van het inleidend verzoekschrift, en zoals uitdrukkelijk werd bevestigd in hun wederantwoordnota, het volgende vorderen:

"

Akte te verlenen van hun beroep tegen de weigeringsbeslissing dd. 10/09/2009 van de gemeente Merchtem en het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 20/10/2009.

Het verzoekschrift ontvankelijk en gegrond te verklaren; diensvolgens de gevraagde afwijking toe te staan en de bouwaanvraag te verlenen. ..."

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Zo de Raad vaststelt dat de bestreden beslissing onregelmatig is dan vernietigt hij de beslissing conform artikel 4.8.3, §1 VCRO.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen, nadat hun administratief beroep bij de verwerende partij als onontvankelijk werd afgewezen, met het voorliggende beroep in eerste instantie de weigeringsbeslissing van 10 september 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem viseren.

Mede gelet op de in het onderdeel IV.B. van dit arrest gedane vaststellingen, meer specifiek de omstandigheid dat het onontvankelijk verklaren door de deputatie van een administratief beroep evenzeer als een vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO moet beschouwd worden, moet de Raad het voorliggende beroep, in zoverre het is gericht tegen de weigeringsbeslissing van 10 september 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merchtem, afwijzen als onontvankelijk.

Een beslissing van het college van burgemeester en schepenen kan immers niet als een in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing worden aangemerkt. De omstandigheid dat de beslissing van de deputatie, waarbij een administratief beroep onontvankelijk wordt verklaard, de in artikel 4.7.21, §8 VCRO bedoelde schorsing van rechtswege van de uitvoering van de door het college van burgemeester en schepenen in voorkomend geval verleende vergunning opheft, doet hieraan geen afbreuk.

3. In zoverre de verzoekende partijen de Raad tevens verzoeken om '... de gevraagde afwijking toe te staan en de bouwaanvraag te verlenen...' moet opnieuw tot de onontvankelijkheid van dit onderdeel van het beroep worden besloten. De Raad heeft als administratief rechtscollege immers enkel een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij in eerste instantie een legaliteitstoets zal uitvoeren en zich niet in de plaats mag stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan om tot een beoordeling van de aanvraag over te gaan.

De conform artikel 4.8.3, §2 VCRO aan de Raad toegekende opportuniteitstoets van de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening, verleent aan de Raad evenmin de bevoegdheid om het betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan te bevelen een voor de verzoekende partijen positieve beslissing te nemen, laat staan om zelf een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Het beroep bij de Raad tegen een beslissing waarbij de onontvankelijkheid van het administratief

beroep wordt vastgesteld, is in voorkomend geval dan ook noodzakelijk beperkt tot de vraag of de deputatie het administratief beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard.

4.

In zoverre de verzoekende partijen met het voorliggende beroep tot slot de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 oktober 2009 beogen, moet evenzeer noodzakelijk tot de onontvankelijkheid ervan besloten worden. Met de verwerende partij moet immers vastgesteld worden dat, hoewel zij ook de vernietiging nastreven van de beslissing van 22 oktober 2009, de verzoekende partijen geen enkel middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO tegen vermelde beslissing formuleren. Nu de verzoekende partijen de onontvankelijkheid van hun administratief beroep bij de verwerende partij kennelijk niet betwisten is ook dit onderdeel van het voorliggende beroep onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
- 2. Het verzoek tot tussenkomst is onontvankelijk.
- 3. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 juni 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer, met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER